

sagt af en ordfører, at det her er en storm i et glas vand. Jeg ser det altså som nogle små ændringer, der gør, at man kan tage nogle hensyn, som jeg mener er nødvendige, for at vi får en fleksibilitet.

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Jeg er meget enig med ministeren i, at hørings-svarene afspejler, at der er uenigheder også på det her område. Det er jo så også tankevækkende, at ministerierne og KL er meget tilfredse med det her forslag, og at alle, der arbejder med børn og har forstand på børn, er meget bekymrede for det her forslag. Det er tankevækkende.

Der er flere, der har været inde på, at det her ingenting betyder, eller meget lidt i hvert fald, fordi der er så mange kommuner, der har pasningsgaranti i dag.

Kan ministeren bekræfte, at der faktisk er en udvikling i gang, hvor færre kommuner har pasningsgaranti, og at landets næststørste kommune, Århus, i dag har 500 børn på venteliste? Århus fremstår, som om der er pasningsgaranti, men har 500 børn på venteliste.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren kan garantere, at kommuner ikke indfører ensidige retningslinjer, der gør, at børn af arbejdsløse bliver diskrimineret, og hvad ministeren har tænkt sig at gøre i tilfælde af, at det bliver udviklingen.

Endelig kunne jeg så også spørge, om det ikke er rigtig, at alle de her problemer ville være løst, hvis man ville arbejde lidt mere målrettet for, at der var pasningsgaranti i alle landets kommuner, når barnet er fyldt 6 måneder.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

I forlængelse af hr. René Skau Björnsson vil jeg gerne gentage det spørgsmål, jeg stillede til ministeren i min ordførertale, nemlig om ministeren vil garantere, at der bliver grebet ind, hvis det viser sig, at nogle kommuner bruger loven til at diskriminere, som man gjorde historisk tidligere, før der blev strammet op på loven.

Vil ministeren gribe ind, også selv om der ikke er nogen forældre, der klager? For mange af de forældre, der står i en situation, hvor de ikke får en plads, har altså ikke ressourcer til at klage; de bruger ressourcerne på at finde en eller anden løsning.

Så vil jeg høre, om ministeren også vil sørge for, at denne her lov bliver overvåget og evalueret, så vi på samme måde, som da vi tidligere

talte om behandlingsgaranti for narkomaner, også med den her, som altså har stor betydning for børnene, sikrer, at vi får vurderet, hvordan den rent faktisk virker, og om vi bør ændre den, hvis den ikke virker, som ministeren mener den skal.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg kan ikke bekræfte, at der er en afvikling i gang i forhold til pasningsgarantien. Jeg kan faktisk bekræfte det modsatte, i og med at tal fra Danmarks Statistik viser, at antallet af børn, der står på venteliste, bliver mindre og mindre. Så det kan jeg ikke.

Med hensyn til pasningsgaranti fra 6 måneder kan man jo reflektere lidt over, hvorfor det forslag kommer nu, for problemerne var jo større i 1997, hvor man lagde op til en ændring af loven gældende fra 1998, hvor man indførte anciennitetsprincippet. Dengang kunne man jo have taget en rask beslutning og sagt: Vi indfører en pasningsgaranti, vi pålægger kommunerne, at der skal være pasning, fra børnene er 6 måneder. Det valgte man ikke at gøre, og dengang var problemet altså større.

KL 13.35

Jeg synes, det ser ud, som om det her er et prioriteret område i kommunerne. Som sagt er der nu 239 ud af 271 kommuner, der har pasningsgaranti, og det synes jeg faktisk er flot. Jeg ved også, fordi det er noget borgerne, vælgerne, presser på i forhold til, at det går den rigtige vej.

Så jeg kan altså ikke bekræfte det, den socialdemokratiske ordfører fremførte, og jeg vil heller ikke arbejde for, at der bliver en pasningsgaranti fra 6-månedersalderen vedtaget her fra Folketingets side.

Over for fru Line Barfod er det da klart, at jeg vil bekræfte, at hvis jeg får kendskab til, at der diskrimineres, så vil jeg gribe ind, for det er uacceptabelt, og jeg vil gerne sige her fra talerstolen, at det må man ikke. De her hensyn skal tages efter en individuel vurdering; søskende, forældre, der kommer i arbejde. Man må ikke træffe en beslutning om, at børn af arbejdsløse sættes bagst i køen. Men det kræver selvfølgelig, at jeg får kendskab til det. Det behøver ikke at være i form af en klage; det kan også være i form af noget andet.

På den måde mener jeg også, at loven vil blive overvåget. Jeg forventer da at få en række meldinger tilbage om, hvordan det går, så jeg mener ikke, der er behov for nogen lovovervåg-